ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εἰκοστὴ μετοχὴ μίας χρόνου
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρισινῶν.

Εἰκοστὴ τοῦ Νοεμβρίου
τοῦ μηνὸς τοῦ 'ουτηρίου.

Ἐνηνακόσα τέσσερα καὶ χίλια
ποὺ θὰ 'βγοῦν λαγοὶ μὲ πετραχήλια.

Ὀκτακόσα κι' ἑξηντατέσσερα,
μεγάλυνε τὸν κύριε Σουρτά.

Στίχοι γιὰ μερικοὺς ψευτοβασιλικούς.

Τὸ νὰ θέλουν τὴν ἀλήθεια νὰ μὴ λές' στὸν Βασιλιᾶ
καὶ 'στὴ χάνι νὰ σὲ βάζουν εἶναι μέθοδος παλιά.
Τὸ ποτὲ νὰ μὴν ἀλλάζουν τὸν παλιὸ σαγλογαβά των,
τὸ ποτὲ νὰ μὴν ἀνοίγουν τὰ κλεισμένα τὰ σιγαβά των
γιὰ νὰ 'δοῦν τῆς πολιτείας τὴν κατάντια καὶ τὸ χάλι
καὶ 'στὸν τοῖχο νὰ κτυπήσουν τὸ ξερὸ των τὸ κεφάλι.

Τὸ νὰ πέφτουν κάθε τόσο μὲς στὴς φτώχιας τὸ κοτέτσι
κι' ἀπ' τὸν σβέρκο νὰ σ' ἀφιάζουν ἐπειδὴ τὸ θέλουν ἔτσι.
Τὸ νὰ σφίγγωντ' ἐκδουλεύσεις νὰ προσφέρουν εἰς τὸ Στέμμα
μὲ τὴν πλάνη, μὲ τὸ ψέμμα,
κι' ἔπειτα νὰ βάζουν ὀνόμα Μαζανιέλιου φλογέρο
καὶ νὰ λένε σαχλαμάραις καὶ κουβέντας κοντοῦρο.

Τὸ νὰ γίνωνται κοπέλια καθενὸς Δελαλάμα
καὶ μὴ βλέποντες τὸ πνεῦμα νὰ προσέχουν εἰς τὸ γράμμα,
τὸ νὰ θέλουν ἐμπροστά των νὰ 'χωνῆ καὶ νὰ τρέμῃ
τῆς ἀλήθειας τὸ κάλεμα,
καὶ φοβοῦμαι νὰ κορδώνωντ' ἐδῶ κέρα,
δὲν σημαίνει τίποτ' ἄλλο παρὰ τὴν κακή των μέρα,
τὴν κακὴ ψυχή των φλάσκα, τὸν κακὸ των τὸν καιρό,
κι' ἕνα μπάλωμα γερό.

Ἐν τῷ μέσῳ Νοεμβρίου πρόσκλησις Βουλευτηρίου.

Φ.—Ἐπειδὴ Νοέμβρης εἶναι καὶ Δεκέμβρης δριβάρει
κι' ἔχομεν μεγάλα βάρη,
καὶ χορτοπαπτῶν ἀσκέρι
ξεσπαθώνει στὰ Χανεῖα,
καὶ κανεὶς πρέπει νὰ ξέρῃ
πῶς πηγαίν' ἡ πολιτεία.

Ἐπειδὴ μᾶς παρατήρε νέος πατριωτισμός,
κι' ἡ ποιλαῖς πού γουγουρίζωνν
πρέπει τώρα νὰ γνωρίζωνν
τί περίσσευμα θὰ βγάλῃ κι' ὁ προϋπολογισμός.

Ἐπειδὴ κι' αὐτὸς κι' ἐκεῖνος στὰς παρούσας περιστάσεις
θέλουν στόλους ἀγαστοὺς,
καὶ γιὰ στόλων ναυπηγήσεις πᾶνε κι' ἔρχονται προτάσεις
σὲ φακέλους σφραγιστοὺς.

Ἐπειδὴ κι' ὁ Κόντες θέλει στὰς παρούσας τρικυμίας
σοβαρὰς οἰκονομίας,
κι' ὁλόνα μελετᾷ
πῶς θὰ κόψῃ τὰ καὶ τὰ
καὶ κοντέψῃ περιττά.

Πλὴν οἱ φίλοι τοῦ φωνάζουν πῶς ἂν κόψῃ τὸ καὶ τὸ
ἔστω καὶ γιὰ χωρατὸ
ἀπ' τὴν στάνη του κι' ἐκεῖνος θὰ τὰ κόψουνε κουμπόνι,
καὶ θὰ χάσῃ τὸ Κουβέρνο, τὸ μεγάλο κέλεπόρι.

Ἐπειδὴ καὶ τὸν φοβίζουν τόσων φίλων του θυμοί,
ἐπειδὴ καὶ καταργοῦνται περισσεύοντες νομοί
καὶ πολλὰ Πρωτοδικεῖα,
ποὺ μᾶς ἔφεραν φελίζι,
κι' αἰωνίως ἡ βλακεία,
κι' αἰωνίως τὸ ρουσφέτι,
μένει καὶ θὰ μείνῃ μόνον
καθενὸς καλοῦ πηγή,
καὶ τῶν νέων 'Ἑασόνων
τὴν Ἀργὼ θὰ ναυπηγῇ.

Ἐπειδὴ καὶ τῶν γενναίων
γενεῶν ἡ γενεὰ
μὲ τὸ σόβρα κεχηναίων
στέκει πάλιν ἔνεκα
πρὸ τοσούτων προγραμμάτων
κι' οἰκονομικῶν θαυμάτων.

Ἐπειδὴ σκληρὸς ἀφίκε τῆς Κεντόρας τὸν κασάτη
κι' ὁ Σιμόπουλος ὁ πάντα,
ὅπως βεβαιοῦν πολλοί,
κι' ἂν δὲν ἔλθῃ κι' ἡ Βουλή,
δὲν 'μπορεῖ κανεὶς νὰ μάθῃ σοβαρὸς κι' ἐπισταμένος
ἂν τοῦ Κόντε θὰ 'ναι φίλος ὅπως πρὶν ὁ ξεχασμένος,
ἢ ἀκόμη τοῦ κάρα σπάτη
κι' ὁ Σιμόπουλος θὰ κάνῃ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ